

Warszawa, dnia 25 sierpnia 2022 r.

Poz. 826

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia 6 lipca 2022 r.

**w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Nauczanie narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym”
do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji**

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji rynkowej „Nauczanie narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Sportu i Turystyki: *K. Bortniczuk*

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. poz. 1946).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki
z dnia 6 lipca 2022 r. (M.P. poz. 826)

**INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI RYNKOWEJ „NAUCZANIE NARCIARSTWA ALPEJSKIEGO NA POZIOMIE ZAAWANSOWANYM”
DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI**

1. Nazwa kwalifikacji rynkowej

Nauczanie narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym

2. Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Certyfikat

3. Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej i warunki przedłużenia jego ważności

Certyfikat jest ważny przez 3 lata. Warunkiem przedłużenia jest odbycie doszkolenia unifikującego w wymiarze min. 15 godzin zajęć na śniegu i 5 godzin wykładów, prowadzonego przez Instytucję Certyfikującą kwalifikację „Nauczanie narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym” lub podmioty przez nie wskazane.

4. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji rynkowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji

5 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK), 5 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze sport

5. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji rynkowej

Osoba posiadająca kwalifikację planuje i prowadzi szkolenie z narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym. Doskonali poziom sprawności fizycznej i narciarskich umiejętności technicznych uczestników w różnicowanych warunkach śniegowo-terenowych, przygotowuje do amatorskiej rywalizacji sportowej oraz przekazuje wiedzę na temat sposobów bezpiecznego korzystania ze sprzętu, terenów narciarskich. Promuje postawy etyczne w uprawianiu narciarstwa. Posiada kwalifikacji na podstawie zdiagnozowanych potrzeb i możliwości uczestników przygotowuje plan cyklu szkoleniowego z narciarstwa alpejskiego na zaawansowanym poziomie. Organizuje, planuje i realizuje zajęcia. Wspomaga uczestników, m.in. udzielając wskazówek i korygując błędy. Zapewnia bezpieczną organizację zajęć, przyjmując odpowiedzialność za bezpieczeństwo osób uczestniczących w procesie szkolenia narciarskiego na poziomie zaawansowanym oraz uczestników amatorskich zawodów narciarskich. Posiada wysoki poziom umiejętności technicznych w narciarstwie alpejskim. Podejmowane czynności wykonuje z wykorzystaniem wysokiej sprawności motorycznej, szerokiej wiedzy dotyczącej bezpieczeństwa w górach, techniki jazdy, założeń metodyki nauczania oraz biologicznych i psychospołecznych podstaw wysiłku fizycznego. Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do zaplanowania amatorskich zawodów narciarskich.

Zestaw 1. Charakteryzowanie procesu nauczania narciarstwa

Poszczególne efekty uczenia się

Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Charakteryzuje dyscyplinę

- omawia historię narciarstwa, m.in. ewolucję technik narciarskich,
- omawia przepisy rozgrywania konkurencji alpejskich,
- charakteryzuje inne formy uprawiania narciarstwa, np. konkurencje klasyczne, narciarstwo dowolne, narciarstwo pozatrasowe, skitouring, telemark.

Charakteryzuje sprzęt narciarski	<ul style="list-style-type: none"> - omawia różnice sprzętu stosowanego w różnych formach narciarstwa; opisuje charakterystykę różnych typów nart, butów, wiązań i kijów, np. amatorskiego, sportowego, freeride'owego, skitourowego, telemarkowego, - wyjaśnia zasady doboru sprzętu i ekwipunku narciarskiego, - uzasadnia związek pomiędzy stanem przygotowana ślizgów i krawędzi nart a bezpieczeństwem, komfortem jazdy i wynikiem sportowym.
Tłumaczy teorię i metodykę w procesie nauczania/uczenia się narciarstwa alpejskiego	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia plan nauczania w relacji do celów dydaktycznych, - omawia środki dydaktyczne stosowane w procesie nauczania narciarstwa w różnych grupach wiekowych, np. miejsce zajęć, ćwiczenia, gry i zabawy oraz pomoce dydaktyczne, - omawia strukturę zajęć narciarskich, np. lekcji, jednostki treningowej, - omawia dydaktyczne zasady nauczania, - opisuje metody nauczania ruchu lub formy organizacyjne prowadzenia zajęć stosowane w procesie nauczania narciarstwa.
Tłumaczy specyfikę jazdy na nartach zjazdowych	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje pozycje narciarza i siły działające na narciarza jadącego na wprost lub w skręcie, - charakteryzuje zmiany nacisku nart na podłożu podczas jazdy (np. odciążenie bierne, czynne, dociążenie), - charakteryzuje mechanizmy skrętów lub rodzajów śladów.
Wyjaśnia zasady diagnozowania, oceny i korekty w procesie nauczania/uczenia się narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje sposoby diagnozy, w tym uzyskania informacji, np. o samopoczuciu, potrzebach, oczekiwaniach, opinii o przebiegu procesu nauczania, - opisuje zasady udzielania informacji zwrotnej nt. przebiegu ruchu, w tym korygowania błędów, - wskazuje okoliczności, w których należy dokonać modyfikacji celów, metod lub środków w procesie nauczania.
Wyjaśnia zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia podczas uprawiania narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje zagrożenia wynikające z uprawiania narciarstwa na poziomie zaawansowanym, - opisuje zagrożenia dla zdrowia i życia uczestnika zajęć narciarstwa na poziomie zaawansowanym wynikające z niewłaściwego prowadzenia zajęć, - wyjaśnia zasady etycznego postępowania w realizacji procesu nauczania narciarstwa, - omawia sposoby zapobiegania specyficznym urazom w narciarstwie alpejskim.
Opisuje zagadnienia psychospołeczne dotyczące procesu nauczania/uczenia się w narciarstwie alpejskim na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje sposoby rozwiązywania potencjalnych problemów w grupie uczestników zajęć, - opisuje techniki motywacji w procesie nauczania narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym.

Opisuje kwestie formalno-organizacyjne działalności zawodowej w zakresie szkolenia narciarskiego	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje zagadnienia prawne związane z prowadzeniem działalności zawodowej w zakresie szkolenia narciarskiego ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży, m.in. w Polsce, innych krajach Unii Europejskiej, - omawia przepisy lub zwyczaje regulujące zasady uprawiania narciarstwa na terenach prawnie chronionych.
Zestaw 2. Wykonywanie technik narciarstwa alpejskiego	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Demonstruje techniki narciarskie na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - demonstruje wybraną technikę z obszaru ewolucji kątowych, - demonstruje wybrane techniki z obszaru skrętów równoległych, - demonstruje wybraną technikę skrętów równoległych ciętych, - demonstruje jazdę terenową w różnych warunkach śniegowo-terenowych, np. strome, zmuldzone stoki, grząski, kopny śnieg, snowpark.
Demonstruje umiejętności sportowe na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - przejeżdża trasę slalomu giganta (GS) zgodnie z limitem czasowym, - przejeżdża trasę slalomu (SL) zgodnie z limitem czasowym.
Zestaw 3. Planowanie procesu nauczania/uczenia się narciarstwa alpejskiego	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Rozpoznaje potrzeby i możliwości uczestnika szkolenia narciarskiego na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje informacje uzyskane na podstawie obserwacji lub wywiadu niezbędne do planowania przebiegu szkolenia narciarskiego, - diagnozuje stan przygotowania psychofizycznego uczestników szkolenia narciarskiego, - diagnozuje poziom posiadanych umiejętności narciarskich uczestników szkolenia.
Planuje szkolenie narciarskie na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - ustala główne (w odniesieniu do cyklu szkolenia) i szczegółowe (w odniesieniu do jednostki lekcyjnej) cele dydaktyczne, - dobiera formy, metody i środki dydaktyczne do ustalonych celów z uwzględnieniem wieku, możliwości psychofizycznych oraz poziomu zaawansowania uczestnika, - uzasadnia potrzebę kontroli i oceny postępów w szkoleniu narciarskim, - przygotowuje konspekt cyklu szkoleniowego uwzględniający: cel zajęć i czas ich trwania, metody nauczania, środki dydaktyczne, formy organizacyjne, wiek i liczebność grupy z zachowaniem obowiązującej w narciarstwie terminologii.

Zestaw 4. Realizowanie procesu nauczania/ uczenia się narciarstwa alpejskiego	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Organizuje szkolenie narciarskie na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - sprawdza przygotowanie uczestnika do zajęć, m.in. pyta o samopoczucie, kontroluje stan sprzętu i ubiór uczestników, - przygotowuje miejsce, sprzęt i pomoce dydaktyczne do realizacji zajęć, - ustawia kombinacje bramek w slalomie lub slalomie gigantnie z narciarskim regulaminem sportowym.
Prowadzi szkolenie narciarskie (proces nauczania/uczenia się) na poziomie zaawansowanym	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia cele zajęć i cyklu szkoleniowego, - prowadzi rozgrzewkę, - utrzymuje kontakt wzrokowy z grupą, m.in. reaguje na sygnały zmęczenia, na sygnały braku zrozumienia instrukcji, komunikuje się werbalnie i niewerbalnie z uczestnikami, - egzekwuje zgodne z kodeksem narciarskim ustawienie uczestników podczas zajęć, - ustawia się względem grupy, umożliwiając wszystkim uczestnikom obserwację prezentowanych ćwiczeń i słyszalność komunikatów, - stosuje metody nauczania, formy organizacyjne i środki dydaktyczne dostosowane do celu zajęć i możliwości uczestnika, - dobiera, opisuje i demonstrowuje ćwiczenia dostosowane do wieku, możliwości psychofizycznych oraz umiejętności uczestników, - kontroluje i ocenia wykonywanie ćwiczeń przez uczestników, np. koryguje postawę ciała lub błędne wykonanie ruchów, - koryguje błędy techniczne i taktyczne, - mobilizuje do wysiłku fizycznego, w tym stosuje zachęty słowne, pochwały, - demonstrowuje zgodną z kodeksem narciarskim postawę i zachowanie na stoku, - podsumowuje zajęcia i poziom realizacji zadania oraz zaawansowania cyklu szkoleniowego.
Stosuje techniki wideoanalizy	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia korzyści płynące z wykorzystania wideoanalizy w procesie nauczania narciarstwa, - analizuje technikę wykonania ewolucji narciarskich lub taktykę przejazdów sportowych (slalomu lub slalomu giganta) w oparciu o rejestrację obrazu, - przedstawia sposoby korekty występujących błędów.
Zestaw 5. Planowanie amatorskich zawodów sportowo-rekreacyjnych w narciarstwie alpejskim	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje zasady bezpiecznej organizacji amatorskich zawodów sportowych w narciarstwie alpejskim	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje zasady bezpiecznego użytkowania stoku, - omawia konieczność wydzielenia trasy przejazdu oraz strefy startu i mety na stoku narciarskim, - opisuje zasady bezpiecznego ustawiania trasy slalomów, - opisuje zasady bezpiecznego udziału w amatorskich zawodach, - omawia zasady organizacji amatorskich zawodów z uwzględnieniem obowiązujących wymagań i regulacji prawnych, np. wskazuje podmioty, które należy powiadomić o planowanym przedsięwzięciu.

<p>Planuje amatorskie zawody sportowe w narciarstwie alpejskim</p>	<ul style="list-style-type: none"> - przygotowuje plan amatorskich zawodów sportowych, np. określa scenariusz, program, zadania organizatora, z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa, - omawia zasady współpracy z otoczeniem, np. uczestnikami, rodzicami/opiekunami lub innymi interesariuszami oraz sposoby radzenia sobie z trudnymi sytuacjami.
--	---

6. Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

1. Etap weryfikacji

1.1. Metody

Na etapie weryfikacji dopuszczalne są następujące metody walidacji: test teoretyczny, obserwacja w warunkach symulowanych lub rzeczywistych, analiza dowodów i deklaracji, rozmowa z komisją.

Część lub całość walidacji może być sprawdzona metodą analizy dowodów i deklaracji.

Do weryfikacji efektów uczenia się zawartych w zestawie 2. „Wykonywanie technik narciarstwa alpejskiego” dopuszcza się m.in. następujące dowody:

- posiadanie pierwszej klasy sportowej w narciarstwie alpejskim, zdobytej nie później niż w ciągu ostatnich 3 lat lub mistrzowskiej klasy sportowej w narciarstwie alpejskim, zdobytej nie później niż w ciągu ostatnich 5 lat lub posiadanie minimum 85 FIS punktów dla kobiet i 100 FIS punktów dla mężczyzn w zakresie narciarstwa alpejskiego, których okres ważności upłynął nie później niż w ciągu 5 lat.

Dowodem potwierdzającym wszystkie efekty uczenia się jest:

- ważna legitymacja Instruktora SITN, wydana nie później niż w ciągu 2 lat kalendarzowych następujących po uzyskaniu przez kwalifikację o nazwie „Nauczanie narciarstwa alpejskiego na poziomie zaawansowanym” statusu włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK).

1.2. Zasoby kadrowe

Komisja weryfikacyjna składa się z minimum 3 osób.

Przewodniczący Komisji musi spełniać następujące warunki:

- posiada stopień doktora nauk o kulturze fizycznej (kwalifikacja pełna Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK) 8),
- posiada ważny stopień Instruktora Wykładowcy SITN narciarstwa zjazdowego,
- posiada poświadczony doświadczenie w zakresie kształcenia i egzaminowania instruktorów narciarstwa zdobyte w ciągu ostatnich 5 lat,
- posiada udokumentowane doświadczenie w zakresie nauczania narciarstwa min. 200 dni zdobytych w ciągu ostatnich 5 lat.

Każdy z pozostałych członków komisji musi spełniać następujące wymagania:

- posiada kwalifikację pełną PRK 7,
- posiada ważny stopień Instruktora Wykładowcy SITN narciarstwa zjazdowego,
- posiada współczynnik obliczeniowy dla ustalenia czasu wzorcowego w slalomie i slalomie gigancie wyższy lub równy 0.87,
- posiada doświadczenie w zakresie nauczania narciarstwa min. 200 dni zdobytych w ciągu ostatnich 5 lat.

1.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki przeprowadzenia weryfikacji

Walidacja składa się z 3 części. Za pomocą testu teoretycznego sprawdzane są zestawy efektów uczenia się: Zestaw 1. „Charakteryzowanie procesu nauczania narciarstwa”, Zestaw 3. „Planowanie procesu nauczania/uczenia się narciarstwa alpejskiego” – umiędzynarodowienie „Planuje szkolenie narciarskie na poziomie zaawansowanym” i Zestaw 5. „Planowanie amatorskich zawodów sportowo-rekreacyjnych w narciarstwie alpejskim”. Za pomocą metody obserwacji w warunkach rzeczywistych (zimowych, na stoku) sprawdzane jest posiadanie efektów uczenia się zawartych w Zestawie 2. „Wykonywanie technik narciarstwa alpejskiego”. Dopuszczalne jest zastosowanie metody dowodów i deklaracji.

W ramach demonstracji technik narciarskich (jazdy technicznej) oceniane są (wybrana przez Komisję Walidującą):

- a) jedna z technik z obszaru ewolucji kątowych,
- b) jedna z technik z obszaru skrętów równoległych,
- c) jedna z technik skrętów równoległych ciętych,
- d) jazda terenowa w różnych warunkach śniegowo-terenowych (np. strome, zmuldzone stoki, grząski, kopny śnieg, snowpark).

Demonstracja technik narciarskich przez kandydata (jazda techniczna) jest rejestrowana i oceniana w skali 0–10 pkt. Jazdę techniczną zalicza uzyskanie łącznie minimum 35 pkt. Przyjmuje się następujące kryteria oceny: 0–3,5 pkt – pokaz uniemożliwiający zidentyfikowanie demonstrowanej techniki, 4–5,5 pkt – demonstracja ewolucji obarczona wieloma błędami, np. niewłaściwa pozycja narciarska, złe ustawienie nart, zaburzona sekwencja ruchów, niewłaściwy ślad itp., 6–6,5 pkt – prawidłowa demonstracja ewolucji, poprawna pozycja narciarska, dopuszczalne pojedyncze błędy asymetrii śladu i skrętu, 7–7,5 pkt – jak wyżej, jednakże obok poprawności technicznej swobodna demonstracji uwzględniająca świadomość czasu i przestrzeni, 8–8,5 pkt – jak wyżej, lecz z uwzględnieniem symetrii techniki skrętów (skręty w lewo i prawo równie swobodne i poprawne), pełna kontrola prędkości, pojedyncze skręty dynamiczne (dotyczy śmigła, skrętu NW i skrętu równoległego), 9–9,5 pkt – dynamiczna jazda w optymalnym tempie, charakteryzująca się dużą powtarzalnością ruchów, pełna kontrola toru przejazdu, dozwolone małe błędy (asymetria rąk, pojedyncze odchylenie czy oderwanie nart od podłoża itp.), 10 pkt – bezbłędna, swobodna i dynamiczna demonstracja, skręty o dużej powtarzalności. Jazda sportowa weryfikowana jest w 2 konkurencjach: GS i SL. Uczestnicy mają możliwość dwukrotnego przejechania trasy GS i SL. Dopuszcza się możliwość zmiany ustawienia bramek w pierwszym i drugim przejeździe w każdej konkurencji. Czas wzorcowy dla mężczyzny osobno dla każdego z dwóch przejazdów w konkurencjach GS i SL jest średnią z dwóch najlepszych czasów przejazdów osób (minimum 2 osoby) ustalających czas wzorcowy pomnożonych przez ich aktualne współczynniki korygujące i stanowi równoważnik 10 pkt. Czas wzorcowy dla kobiet wynosi 105% czasu wzorcowego dla mężczyzny. Ustalający czas musi przejechać trasę co najmniej 2 razy, w tym raz przed i raz po wszystkich uczestnikach walidacji. Aktualne współczynniki korygujące (przypisane na podstawie wyników uzyskanych w ogólnopolskim teście kalibracyjnym organizowanym w porozumieniu z PZN) osób ustalających czas przejazdów, którymi mogą być członkowie komisji lub inne osoby posiadające aktualne współczynniki korygujące (nie niższe niż 0,87) w SL i GS, będą podawane przed rozpoczęciem tej części weryfikacji. Informacja o czasach wzorcowych podawana jest kandydatom po zakończeniu przejazdów wszystkich uczestników i ustalających czas (może być umieszczona na ogólnodostępnej tablicy). Asesorzy podają maksymalne czasy odpowiadające konkretnym punktom, osobno dla kobiet i mężczyzn. Warunkiem zaliczenia sprawdzianu sportowego jest uzyskanie łącznie w GS i SL minimum 14 punktów z 20 możliwych (ale nie mniej niż 6 pkt w każdej konkurencji). W każdej konkurencji możliwe jest uzyskanie maksymalnie 10 pkt. Utrata do 4% czasu wzorcowego w GS i do 5% w SL nie skutkuje stratą punktów. Utrata do 6% w GS i do 7,5% w SL skutkuje obniżeniem wyniku końcowego o 0,5 pkt, do 8% w GS i do 10% w SL skutkuje obniżeniem wyniku końcowego o kolejny 0,5 pkt i tak dalej. Dopuszcza się możliwość zaliczenia sprawdzianu sportowego w przypadku uzyskania przez uczestnika walidacji wyniku w przedziale 12–13,5 pkt w jeździe sportowej przez nadrobienie brakujących punktów jazdą techniczną w stosunku 1:2 (0,5 brakującego pkt w jeździe sportowej należy nadrobić 1 pkt w jeździe technicznej). Dla uczestników w wieku 45 lat (kalendarzowo) lub starszych minimalna liczba pkt zaliczająca jazdę sportową (GS + SL) wynosi 12 (ale nie mniej niż 5 pkt w każdej konkurencji). W przypadku uzyskania przez uczestnika wyniku w przedziale 10–11,5 pkt w jeździe sportowej, dopuszcza się możliwość zaliczenia sprawdzianu sportowego przez nadrobienie brakujących punktów jazdą techniczną w stosunku 1:2 (0,5 brakującego pkt w jeździe sportowej należy nadrobić 1 pkt w jeździe technicznej). Bezpośrednio po przejeździe uczestnik poznaje swój rzeczywisty czas przejazdu. Za pomocą obserwacji w warunkach symulowanych lub rzeczywistych połączonej z rozmową z komisją (rozmowa ma każdorazowo charakter uzupełniający) weryfikowane są efekty uczenia się „Organizuje szkolenie narciarskie na poziomie zaawansowanym” i „Prowadzi szkolenie narciarskie (proces nauczania/uczenia się) na poziomie zaawansowanym” zawarte w zestawie 4. „Realizowanie procesu nauczania/uczenia się narciarstwa alpejskiego”.

Instytucja walidująca musi zapewnić:

- dostęp do zorganizowanego stoku narciarskiego o długości min. 500 m (przygotowany i zabezpieczony zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich) zapewniający możliwość przeprowadzenia zawodów w SL i GS,
- dostęp do wyciągu narciarskiego,
- 50 tyczek slalomowych,
- wiertarkę,

- klucz do tyczek,
- 2 radiotelefony,
- elektroniczny pomiar czasu,
- komputer,
- kamerę,
- fladry do grodzenia trasy,
- apteczkę pierwszej pomocy,
- salę zapewniającą możliwość przeprowadzenia egzaminu teoretycznego.

7. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Warunkiem przystąpienia do walidacji jest przedstawienie dokumentów poświadczających:

- ukończenie kursu udzielania pierwszej pomocy w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin, nie wcześniej niż 3 lata przed przystąpieniem do walidacji, zawierającego następujące tematy: ocena sytuacji i zabezpieczenie miejsca wypadku; ocena stanu poszkodowanego; kontrola czynności życiowych; postępowanie z poszkodowanym nieprzytomnym; podstawowe czynności podtrzymywania życia; postępowanie w przypadku zachorowań i stanów nagłych, bólu w klatce piersiowej, drgawek; postępowanie w przypadku krwotoków, poważnych ran, oparzeń oraz odmrożeń; postępowanie w przypadku urazów kostno-stawowych oraz urazów głowy i kręgosłupa. Warunek ten spełniają: lekarze systemu, ratownicy medyczni, pielęgniarki systemu,
- oświadczenie od lekarza o braku przeciwwskazań zdrowotnych do nauczania narciarstwa,
- ukończone 18 lat,
- oświadczenie o niekaralności związanej z wykonywaniem działalności zawodowej w obszarze objętym kwalifikacją,
- posiadanie ważnego ubezpieczenia OC instruktora lub wychowawcy,
- odbycie 14-dniowej praktyki (min. 70 godzin) w zakresie szkolenia w szkole narciarskiej.

Osoba przystępująca do walidacji musi posiadać sprawny sprzęt narciarski (narty, buty i kije), kask narciarski i gogle, ochraniacze slalomowe oraz ubiór narciarski.

Osoba przystępująca do walidacji musi posiadać wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz potwierdzoną kwalifikację na poziomie PRK 4 „Nauczanie narciarstwa na poziomie rekreacyjnym ze szczególnym uwzględnieniem dzieci” lub ważną legitymację Instruktora SITN, wydaną nie później niż w ciągu 2 lat kalendarzowych następujących po uzyskaniu przez kwalifikację „Nauczanie narciarstwa na poziomie rekreacyjnym ze szczególnym uwzględnieniem dzieci” statusu włączonej do ZSK.

8. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat